

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Dominik Mąka

Protokolant: Karolina Rzeszowska - Świąt

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 czerwca 2022 roku

sprawy P. N. syna C. i M. z domu Ż.

urodzonego (...) w N.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 13 maja 2021 roku w N. przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy, posiadał przy sobie środki odurzające w postaci suszu roślinnego ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 0,25 grama netto, przy czym przyjęto, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi

tj. o przestępstwo z art. 62 ust 1 i ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. przeciwdziałaniu narkomanii /Dz.U. Nr 179 z dnia 19.09.2005r., poz. 1485/

2. w dniu 13 maja 2021 roku w N. w miejscu swojego zamieszkania przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy, prowadził nielegalną uprawę dwóch krzewów ziela konopi innych niż włókniste

tj. o przestępstwo z art. 63 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. przeciwdziałaniu narkomanii /Dz.U. Nr 179 z dnia 19.09.2005r., poz. 1485/

I. uniewinnia oskarżonego P. N. od czynu zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia;

II. uznaje oskarżonego P. N. za winnego czynu zarzucanego w punkcie II aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 63 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten występki na podstawie art. 63 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 37 a § 1 k.k. wymierza oskarżonemu P. N. 100 (sto) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej w punkcie II wyroku grzywny zalicza okres zatrzymania oskarżonego od dnia 13 maja 2021 roku godzina 00:25 do dnia 13 maja 2021 roku godzina 12:55;

IV. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego P. N. przepadek dowodów rzeczowych w postaci dwóch krzewów po wysuszeniu opisanych szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych nr (...), pod pozycją 2 – zarządzając ich zniszczenie;

V. na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy o adwokaturze przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. L. kwotę 221,40 (dwustu dwudziestu jeden 40/100) w tym podatek VAT, tytułem nieodpłatnej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w toku dochodzenia

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego P. N. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 110 (stu dziesięciu) złotych, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 926/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. N.	w dniu 13 maja 2021 roku w N. przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał przy sobie środki odurzające w postaci suszu roślinnego konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 0,25 grama netto przy czym przyjęto, iż czyn	

		<p>ten stanowi przypadek mniejszej wagi</p> <p>w dniu 13 maja 2021 roku w N. w miejscu swojego zamieszkania przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy, prowadził nielegalną uprawę dwóch krzewów konopi innych niż włókniste</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>13 maja 2021 roku funkcjonariusze policji M. P. i J. T. pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym. Około godziny 0:25 na ulicy (...) dostrzegli oni kierującego samochodem marki H.. Uwagę policjantów zwrócił nerwowe zachowanie tego mężczyzny. W związku z powyższym przystąpiono do jego kontroli. Mężczyznę tym okazał się być P. N..</p>	<p>Notatka urzędowa k. 1</p> <p>Protokół przeszukania k. 2-6</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego k. 18-21, k.120</p>		
<p>W trakcie interwencji oskarżonego poddano kontroli trzeźwości z wynikiem negatywnym oraz przeszukano go i kierowany przez niego samochód pod kątem posiadania substancji niedozwolonych. Przeszukanie P. N. nie ujawniło żadnego przestępstwa. Natomiast w trakcie przeszukania jego samochodu ujawniono grudkę suszu roślinnego o wadze 0,25</p>	<p>Notatka urzędowa k. 1</p> <p>Protokół przeszukania k. 2-6</p> <p>Protokół zatrzymania P. N. k. 7</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego k. 18-21, k.120</p>		

<p>grama. W związku z tym mężczyzną zatrzymano.</p>			
<p>Następnie przeprowadzono oględziny ujawnionej w samochodzie P. N. substancji. Badanie przeprowadzone w Komendzie Miejskiej Policji w N. pozwoliło ustalić, że znaleziona przy oskarżonym rzecz jest suszem roślinnym konopi innych niż włókniste.</p>	<p>Protokół oględzin rzeczy k. 9-10 Wyjaśnienia oskarżonego k. 18-21, k.120</p>		
<p>Kolejno w związku z podejrzeniem posiadania przez P. N. substancji odurzających przeprowadzono czynność procesową przeszukania jego mieszkania. W toku tych czynności nie ujawniono innych substancji odurzających. Jednakże znaleziono dwie sztuki małych doniczek z zawartością roślin, które wydały się podejrzone. Stąd też dokonano ich zatrzymania, a następnie poddano je badaniom.</p>	<p>Protokół przeszukania miejsca zamieszkania k. 11-14 Wyjaśnienia oskarżonego k. 18-21, k.120</p>		
<p>W trakcie tych badań ujawniono, że rośliny te zawierają substancje czynną (...). Rzeczne rośliny były hodowane przez P. N. od nieokreślonego okresu czasu. P. N. zasiał te krzewy z nasion pochodzących z ujawnionego w wyniku jego przeszukania szusu konopi innych niż włókniste. Badanie</p>	<p>Protokół oględzin krzewów k. 16 Wyjaśnienia oskarżonego k. 18-21, k.120 Dowody rzeczowe k. 52 Opinia Instytutu Ekspertyz Sądowych k. 101-106</p>		

<p>laboratoryjne przeprowadzone przez Instytut Ekspertyz Sądowych wykazało, że roślinny te stanowią desygnaty konopi innych niż włókniste. P. N. nie posiadał stosownego zezwolenia na prowadzenie tego rodzaju uprawy.</p>			
<p>Natomiast w wyniku opinii biegłego toksykologa ujawniono, że posiadana przez P. N. substancja w postaci suszu roślinnego konopi innych niż włókniste o wadze 0,25 grama netto z uwagi na swoją subminimalną ilość nie była w stanie wywołać efektu odurzenia zarówno o osoby uzależnionej jak i osoby nieuzależnionej od tego rodzaju środków odurzających.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego k. 18-21, k.120</p> <p>Dowody rzeczowe k. 52</p> <p>Opinia biegłego toksykologa k. 74-82</p>		
<p>P. N. ma 45 lat. Oskarżony jest kawalerem, nie mającym nikogo na swoim utrzymaniu. P. N. posiada wykształcenie średnie o profilu kucharz. Aktualnie oskarżony pracuje poza granicami Rzeczypospolitej z czego uzyskuje wynagrodzenie miesięczne w graniach 1450 euro. Oskarżony przez wiele lat zmagał się z uzależnieniem od alkoholu, ale od kilku lat utrzymuje się w abstynencji. P. N. w chwili czynu posiadał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem. P. N.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego k. 18-21, k.120 w zakresie danych osobopoznawczych</p> <p>Opinia sądowo – psychiatryczna k. 39-40</p> <p>Karta karna k. 47</p> <p>Zaświadczenie o stanie majątkowym k. 48-49</p> <p>Notatka urzędowa k. 50</p>		

jest osobą niekaraną. Oskarżony jest współwłaścicielem domu jednorodzinnego położonego przy ulicy (...). P. N. jest także właścicielem pojazdów mechanicznych marki H. (...) i K. V..			
<i>o.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego P. N.	W toku postępowania przygotowawczego P. N. przyznał się w całości do zarzucanego mu czynu. W rzeczonych wyjaśnieniach oskarżony wskazał, iż posiadaną przez niego substancją była marihuana. Oskarżony przyznał, iż w przeszłości używał tego	

rodzaju środków i od tego czasu ta niewielka ilość pozostawała w jego samochodzie. Zarazem oskarżony przyznał, iż hodowane przez niego w domu rośliny pochodzą właśnie od tej substancji znalezionej w jego pojeździe, gdyż wydłubał on z nich ziarenka i spróbował je zasadzić u siebie w domu. Na rozprawie głównej P. N. w dalszym ciągu przyznał się do stawianych mu zarzutów. P. N. podkreślił jednak, że substancja ujawniona w jego samochodzie była bardzo niewielkich rozmiarów i pochodziła z czasów kiedy używał on tego rodzaju środków. Do tego P. N. wskazał, iż nie byłby w stanie odurzyć się taką ilością środków odurzających. Równocześnie oskarżony podkreślił, że także te rośliny nie były dużych rozmiarów, jednakże przyznał że stanowiły one konopie inne niż włókniste. Oskarżony wyraził także żal za popełnione przez niego czyny. Sąd Rejonowy uznał przedmiotowe wyjaśnienia w całości za wiarygodne i przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych. W tym miejscu należy stwierdzić, iż owe depozycje korelują w całości ze sporządzoną w sprawie notatką urzędową. Brak jest także jakiegokolwiek sprzeczności pomiędzy wyjaśnieniami

oskarżonego, a sporządzonymi protokołami oględzin. Co więcej oświadczenia te licują także z przeprowadzonymi w sprawie opiniami biegłego toksykologa oraz instytutu ekspertyz sądowych. Co więcej należy podkreślić, iż oskarżonemu zarzucono prowadzenie uprawy dwóch krzewów konopi innych niż włókniste. Natomiast analiza laboratoryjna wykazała, iż tylko jedna roślina z pewnością stanowiła desygnat tej rośliny, a druga z uwagi na swoje nieznaczące rozmiary nie dawała pewnych laboratoryjnie rezultatów. Niemniej w tym zakresie właśnie wyjaśnienia P. N. potwierdziły, że obydwie rośliny miały to samo pochodzenie, a tym samym stanowiły ten sam gatunek. Dalej Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, iż oskarżony na rozprawie nie prosił o warunkowe umorzenie postępowania. Znamienne było również to, że P. N. podkreślił, że nie byłby w stanie odurzyć się substancją ujawnioną w jego pojeździe, co w pełni licuje z opinią biegłego K. K.. Zarazem oskarżony w żadnym miejscu nie podał, iż posiadał wówczas jak i w nieodległej przeszłości większą ilość rzeczonoego środka odurzającego. E. Sąd Rejonowy uznał, że wyjaśnienia P. N. za wiarygodne i

		przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w tej sprawie. Stąd też owe wyjaśnienia posłużyły procesowi odtworzenia stanu faktycznego.
opinia biegłych psychiatrów M. B. oraz H. B..	<p>W ocenie Sądu Rejonowego w pełni przydatna dla poczynienia ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie była opinia biegłych psychiatrów M. B. oraz H. B.. Biegli ci w sposób kompletny odpowiedzieli na zadane im przez organ procesowy pytania dotyczące zdrowia psychicznego oskarżonego P. N.. Jednocześnie w toku tego procesu nie ujawniła się żadna okoliczność podważająca kompetencje biegłych do sporządzania tego rodzaju dokumentów procesowych jak również brak było podstaw do powzięcia wątpliwości, co do ich bezstronności w tej sprawie. Sąd nie ma także zastrzeżeń odnośnie obranej przez biegłych metodologii badań oraz zgodności opracowanych przez nich wniosków końcowych z wynikami badania ambulatoryjnego. Co więcej żadna ze stron tego procesu w żaden sposób nie kwestionowała treści zawartych w powyższym dokumencie procesowym. Stąd też Sąd Rejonowy ustalając okoliczności wymagające wiedzy specjalistycznej związanej ze zdrowiem psychicznym oskarżonego</p>	

	<p>oparł się w pełni na opinii sądowo – psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy M. B. i H. B.. Równocześnie owa opinia ujawniła uzależnienie oskarżonego od alkoholu, który to aktualnie pozostaje jednakże w abstynencji. Rzeczona opinia nie pozwoliła natomiast stwierdzić uzależnienia P. N. od środków odurzających, przez co zasadnym było pominięcie przez prowadzącego dochodzenie dowodu z badania specjalisty ds. uzależnień wedle wymogów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>	
<p>opinia sporządzona przez biegłego toksykologa K. K.</p>	<p>Dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy doniosłe znacznie posiadała natomiast opinia sporządzona przez biegłego toksykologa K. K.. Rzeczona opinia w pełni odpowiedziała na pytania Sądu odnoszące się do pierwszego z zarzutów stawianych oskarżonemu. Zarazem godzi się zauważyć, iż biegły w sposób wyraźny zasygnalizował, iż nie jest w stanie wypowiedzieć się w zakresie właściwości ujawnionych w domu oskarżonego roślin bez poddania ich badaniu laboratoryjnemu, co implikowało dopuszczenie dowodu z opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych. Opinia biegłego</p>	

jednocześnie pozwoliła stwierdzić, iż posiadana przez oskarżonego ilość suszu roślinnego konopii innych niż włókniste nie była w stanie wywołać medycznego efektu odurzenia nawet u osoby nieuzależnionej. Trzeba także stwierdzić, iż biegły ów wniosek końcowy przyjął po przeprowadzeniu szczegółowej argumentacji. Biegły na potrzeby tej analizy posługiwał się fachową terminologią medyczną, którą jednocześnie przedstawiał w sposób jasny dla osób nie posiadających wiedzy specjalnej z zakresu toksykologii.

Równocześnie Sąd zważył, iż biegły swoje wyliczenia oparł o maksymalne spotykane poziomy substancji czynnych w tego rodzaju substancjach i nawet kierując się takim stanem faktycznym ilość posiadanego przez oskarżonego suszu roślinnego nie była w stanie wywołać efektu odurzenia, który to stan biegły również szczegółowo zdefiniował. Sąd Rejonowy zauważył także, iż rozważania biegłego posiadają umocowanie naukowe w szeregu materiałach dołączonych jako załączniki do opinii. Nadto godzi się wskazać, iż to na oskarżycielu ciąży ciężar wykazania popełnienia przestępstwa. Zatem to

prokurator w świetle aktualnego orzecznictwa Sądu Najwyższego był zobligowany do wykazania, że posiadana przez P. N. substancja jest zdatna do wywołania takiego efektu. Niestety prowadzący dochodzenie nie wykazał tego rodzaju przymiotu, ograniczając swoje czynności tylko i wyłącznie do wykazania, że posiadany przez oskarżonego susz roślinny był suszem roślinnym konopi innych niż włókniste. Tym samym wniosek końcowy opinii stwierdzający, że owa substancja w swojej masie z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością nie jest w stanie wywołać efektu odurzenia tylko potwierdziła domniemanie niewinności oskarżonego.

Jednocześnie zważyć należy, że biegły K. K. jest osobą o niepodważalnym autorytecie naukowym, a także posiadającym doświadczenie procesowe w sporządzeniu tego rodzaju dokumentów. Nadto biegły ten jest osobą obcą dla stron tego procesu, nie mającą żadnego interesu w składaniu korzystnej dla P. N. opinii. Biorąc to pod uwagę Sąd poczynił kluczowe dla rozstrzygnięcia zasadności punktu pierwszego skargi oskarżycielskiej stwierdzenie właśnie na

	podstawie opinii biegłego K. K..	
Opinia Instytutu (...) w K.	<p>Brak było także podstaw do podważenia dowodu z opinii Instytutu (...) w K.. Opinia ta została bowiem sporządzona przez osoby posiadające stosowną wiedzę z zakresu analizy laboratoryjnej pod kątem substancji zakazanych przez ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii. Jednocześnie w rzeczonyj sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności podważające bezstronność osób przeprowadzających owe czynności badawcze. Rzeczona opinia równocześnie w pełni odpowiada na pytania organu procesowego. W niniejszej opinii w sposób przykładowy wytłumaczono sposób dojścia do wniosków końcowych oraz co charakterystyczne, możliwość powzięcia pewnej konstatacji tylko w stosunku do jednej z roślin zatrzymanych w wyniku przeszukania domu oskarżonego. Dalej opinia ta posiada atrybut jasności. Biegli starannie wytłumaczyli dlaczego powzięli takie, a nie inne wnioski. Przedmiotowe wnioski posiadają także pełne odzwierciedlenie w wynikach analizy chemicznej tych roślin. Nadto opinia ta jest pozbawiona jakichkolwiek dyskwalifikujących je</p>	

	<p>sprzeczności. Tym samym rzeczony dowód w połączeniu z wyjaśnieniami P. N., który wskazał, że obydwie rośliny miały to samo źródło pochodzenia, pozwolił stwierdzić, iż zaiste oskarżony w swoim domu prowadził uprawę dwóch krzewów konopi innych niż włókniste.</p>	
<p>notatki urzędowe, protokoły oględzin, protokoły przeszukań, a także dokumenty dotyczące danych osobo poznawczych odnoszących się do P. N. w postaci karty karnej, notatki o oskarżonym, zaświadczeniu starosty</p>	<p>Sąd Rejonowy nie powziął także wątpliwości odnośnie przydatności dla przedmiotowego procesu innych nieosobowych źródeł dowodowych jak chociażby notatki urzędowe, protokoły oględzin, protokoły przeszukań, a także dokumenty dotyczące danych osobo poznawczych odnoszących się do P. N. w postaci karty karnej, notatki o oskarżonym, zaświadczeniu starosty. Dokumenty te zostały sporządzone we właściwej formie przez kompetentne do tego osoby, a strony procesu nie podniosły żadnych uwag odnośnie autentyczności zawartych w nich danych. Stąd też przedmiotowe dokumenty stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w tej sprawie, zwłaszcza w zakresie oceny właściwości i warunków osobistych P. N.. Zarazem Sąd Rejonowy uwzględnił, że przedmiotowe dane osobopoznawcze zdezaktualizowały się</p>	

	<p>częściowe(w zakresie miejsca zatrudnienia) w toku postępowania jurysdykcyjnego i w tej części Sąd Rejonowy oparł się na danych przekazanych przez samego oskarżonego w toku jego wyjaśnień.</p>		
<p>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	P. N.
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Drugim zarzutem stawianym w tej sprawie P. N. był zarzut, iż w dniu 13 maja 2021 roku w N. w miejscu swojego zamieszkania przy ulicy (...), wbrew przepisom</p>			

ustawy, prowadził nielegalną uprawę dwóch krzewów konopi innych niż włókniste czym miał on dopuścić się występkę stypizowanego w art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Zgodnie z tym przepisem przedmiotowego przestępstwa dopuszcza się ten kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia mak, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych, lub krzew koki. Już rudymetarna analiza tego przepisu pozwala stwierdzić, iż ten typ czynu zabronionego jest typem powszechnym oraz formalnym. Jednocześnie z uwagi na użycie przez ustawodawcę jednoznacznych desygnatów zakazanych upraw bezsporne jest też stwierdzenie, że dla popełnienia tego przestępstwa niezbędne jest aby uprawiana przez sprawcę roślina była desygnatem wskazanych w tym przepisie gatunków. Następnie trzeba wskazać, iż ustawodawca jako znamię czasownikowe tego typu czynu zabronionego wskazał czasownik uprawiać, która to uprawa ma być sprzeczna z przepisami ustawy. Samo słowo uprawiać zgodnie ze słownikiem języka polskiego należy rozumieć jako siać lub sadzić

rośliny, pielęgnując je w okresie wzrostu i rozwoju. Tym samym do spełnienia tego znamienia niewystarczające jest tylko same posianie danej wskazanej w tym przepisie roślinnym, ale także podejmowanie czynności które mają służyć jej rozwojowi tj. podlewanie, dbanie o odpowiednie nasłonecznienie.

Natomiast z uwagi na brak w tym przepisie klauzuli nieumyślności owego występku można dopuścić się tylko umyślnie, w obydwu sankcjonowanych przez kodeks karny postaciach zamiaru.

Przedkładając powyższe stwierdzenia na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż P. N. dopuścił się rzeczzonego występku. Mianowicie znalezione u niego w domu rośliny były konopiami innymi niż włókniste. Owo stwierdzenie wprost wynika z opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych, który to instytut poddał analizie chemicznej zabezpieczony w sprawie dowód rzeczowy. Nadto P. N. wyjaśnił, że obydwie rośliny pochodziły z tego samego miejsca, a zatem były roślinami tego samego gatunku. Dalej stwierdzić trzeba, że oskarżony nie tylko te rośliny posiadał ale i uprawiał, o czym świadczy fakt ich zasiania, dbania o proces wzrostu –

począwszy od kielkowania oraz umieszczenie ich w stosownych do ich rozmiarów doniczkach. Z uwagi na miejsce poboru nasion rudymen tarne jest także stwierdzenie, że P. N. doskonale wiedział jakiego gatunku rośliny uprawia oraz fakt wiedzy o tym, że nie posiada na przedmiotową uprawę stosownego zezwolenia. Zatem przyjąć należy, że owe znamiona przedmiotowe występku z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii zostały przez oskarżonego wypełnione z zamiarem bezpośrednim.

E. P. N. wypełnił znamiona tego występku. W związku z realizacją przez oskarżonego znamion przedmiotowych i podmiotowych czynu zabronionego Sąd był zobowiązany do dokonania oceny stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu zachowań. Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. ustawodawca przewidział zamknięty katalog kwantyfikatorów stopnia społecznej szkodliwości. I tak przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę

obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Działanie przypisane oskarżonemu P. N. w ocenie Sądu charakteryzowało się niskim stopień społecznej szkodliwości, aczkolwiek przekraczający poziom znikomości. W tym aspekcie należy mieć na względzie przede wszystkim działanie oskarżonego z zamiarem bezpośrednim. Brak spełnienia przez oskarżonego jakichkolwiek wymogów dla prowadzenia tego rodzaju uprawy. Natomiast nieznaczny stopień społecznej szkodliwości tego czynu jest wywodzony z charakterystyki gatunkowej uprawianych przez oskarżonego roślin tj. konopi innych niż włókniste, które są desygnatami tzw. miękkich narkotyków. W tym aspekcie należało mieć także na względzie niewielką ilość uprawianych roślin, oraz ich niskie stadium wzrostu, co na tym etapie uniemożliwiało jeszcze wytworzenie z nich substancji odurzającej. Stąd też czyn oskarżonego należało uznać za karygodny, jednakże stopień jego szkodliwości ocenić na minimalnie

wyższym niż znikomym poziomie.

Czyn oskarżonego był także zawiniony w świetle normatywnej teorii winy. W tym aspekcie należało zważyć, iż oskarżony jako osoba dorosła, w pełni ukształtowana społecznie doskonale zdawał sobie sprawę z istnienia kategorycznego zakazu prowadzenia tego rodzaju upraw. Dodatkowo oskarżony nie był osobą uzależnioną od narkotyków i powzięcie decyzji o prowadzenie tego rodzaju upraw stanowiło wyraz jego nieskrępowanej woli. Oskarżony nie działał w warunkach przymusu, stanu wyższej konieczności czy innej anormalnej sytuacji motywacyjnej. W świetle opinii biegłych psychiatrów brak jest także podstaw do kwestionowania poczytalności oskarżonego w czasie czynu. Stąd też należało stwierdzić, iż można postawić P. N. zarzut braku posłuchu dla normy sankcjonowanej. Co więcej w realiach niniejszej sprawy nie ujawniły się żadne okoliczności choćby limitujące stopień winy P. N..

Mając to wszystko na uwadze Sąd Rejonowy uznał oskarżonego P. N. za winnego czynu zarzucanego w punkcie

II aktu oskarżenia stanowiącego występki z art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	P. N.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
P. N. został oskarżony o to, że w dniu 13 maja 2021 roku w N. przy ulicy			

(...) wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał przy sobie środki odurzające w postaci suszu roślinnego konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 0,25 grama netto przy czym przyjęto, iż czyn ten stanowi przypadek mniejszej wagi tj. o występku z art. 62 ust 1 w zw. z art. 62 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Zgodnie z treścią art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Przedmiotowy tym czynu zabronionego jest przestępstwem powszechnym, formalnym i umyślnym. Dla zrealizowania przedmiotowych znamion niezbędne jest aby substancja posiadana przez sprawcę znajdowała się w wykazie środków odurzających stanowiących załącznik do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 roku stanowiącego wyraz spełnienia delegacji ustawowej określonej w art. 44 f ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Do tego należy wykazać, iż owo posiadanie odbywało się wbrew przepisom

omawianego aktu prawnego. Zarazem, co kluczowe w realiach tej sprawy zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie podkreśla się, iż dla penalizacji posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej decydujące znaczenie ma ilość narkotyku pozwalająca na choćby jednorazowe użycie w dawce przyjętej za typową dla danego środka czy substancji tak chociażby Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 maja 2017 roku sygn. akt IV KK 444/16, w wyroku z dnia 11 marca 2010 roku, sygn. akt IV KK 432/09 czy też wyroku z dnia 20 stycznia 2010 roku, sygn. akt II K 304/09. Pogląd taki wyrażany jest także w komentarzu do art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii autorstwa A. W. czy W. G.. Sąd Rejonowy w pełni podziela powyższy pogląd prawny. W tym miejscu należy wskazać jedynie, iż art. 62 ust 1 posługuje się pojęciem środka odurzającego. Tym samym warunkiem koniecznym dla spełnienia desygnatu owego znamienia przedmiotowego jest nie tylko potrzeba aby dana substancja znajdowała się na liście stanowiącej załącznik do przedmiotowej ustawy, ale także aby posiadana przez sprawcę ilość mogła

wywołać typowy efekt odurzenia charakterystyczny dla użycia danej substancji. Warto też dostrzec, iż dobrem prawnym chronionym za pomocą przedmiotowej normy sankcjonowanej jest zdrowie publiczne. E. nie spełnia znamienia naruszenia dobra prawnego posiadanie narkotyków w ilościach nie mogących wywołać efektu odurzenia, a tym samym wpłynąć poprzez jednorazowe użycia na zdrowie konkretnego obywatela. Pomocniczo należy zważyć na kaskadowy sposób konstrukcji przepisów karnych powyższej ustawy. Owa struktura czynów zabronionych świadczy o chęci penalizowania wytwarzania oraz obrotu środkami odurzającymi. Natomiast samo karanie posiadania środków odurzających jest przez wielu uznawane za quasi kryminalizację zastępczą, wobec braku możliwości procesowego wykazania owych innych bardziej karygodnych znamion czasownikowych. Natomiast owa kryminalizacja zastępcza jawi się jako oczywiście niecelowa w sytuacji, kiedy ilość posiadanej substancji jest niezdadna do wywołania efektu odurzenia. Oczywiście Sąd Rejonowy zdaje sobie sprawę, iż

wielokrotnie znaleziona u oskarżonego ilość narkotyków jest zaledwie ułamkiem wcześniej posiadanych środków odurzających. Niemniej jednak to rolą oskarżyciela publicznego jest zebranie dowodów pozwalających stwierdzić, iż ogół posiadanej przez sprawcę substancji jest zdatny do wywołania efektu odurzenia, a braki w tym zakresie nie mogą być konwalidowane poprzez wnoszenie aktów oskarżenia dotyczących posiadania przez oskarżonego substancji w ilości niezdatnej do wywołania tego efektu. Oczywiście z uwagi na fakt, iż owe przestępstwo jest typem umyślnym niezbędne jest aby jego sprawca posiadał co najmniej świadomość możliwości złamania powyższej normy sankcjonowanej i na to się godził.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należało stwierdzić, iż czyn objęty aktem oskarżenia nie wypełnił znamion czynu zabronionego określonego w art. 62 ust 1 w zw. z ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Rudymmentarnym jest bez wątpienia stwierdzenie, iż substancją odurzającą na gruncie tego przepisu jest susz ziela konopi innych niż włókniste. Nadto w świetle

wyjaśnień P. N. trywialne jest przekonywanie, że owa rzecz niedozwolona znajdowała się w jego posiadaniu. Dalej bezsporna jest także sama świadomość oskarżonego w zakresie charakterystyki posiadanej przez niego substancji. Natomiast w odniesieniu do jej zdatności do wywołania efektu odurzenia należy zważyć, iż owo znamię - pojęcie ilości środka odurzającego pozwalającego na wywołanie efektu odurzenia jest okolicznością wymagającą wiedzy specjalnej z zakresu toksykologii. Dlatego też Sąd dopuścił dowód z przedmiotowej opinii. W ocenie Sądu Rejonowego przedmiotowa opinia w sposób należyty odpowiedziała na zasadnicze pytanie w tej sprawie. Biegły toksykolog w sposób bardzo szczegółowy przeprowadził wywód naukowy zakończony wnioskami końcowymi tej opinii. Nadto warto zwrócić uwagę, iż K. K. jest cenionym naukowcem z zakresu toksykologii, mogącym szczycić się tytułem naukowym profesora. Sąd nie powziął żadnych wątpliwości, co do metodologii stojącej u podstaw tejże opinii. Warto zwrócić uwagę, iż pomimo zarządzenia przewodniczącego o

doręczeniu tejże opinii stronom tego procesu zarówno oskarżyciel publiczny jak i oskarżony nie podnieśli żadnych zarzutów, co do jej wniosków końcowych. Sąd Rejonowy jedynie zwraca, uwagę, iż w przypadku biegły w odpowiedzi na zadane przez Sąd pytanie posłużył się pojęciem prawdopodobieństwa graniczącego z pewnością. Owo sformułowanie należy ocenić także przez pryzmat art. 5 § 2 k.p.k. W związku z powyższym Sąd Rejonowy stwierdził, iż posiadana przez P. N. substancja psychoaktywna w postaci suszu ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,25 gram nie pozwala na przyjęcie, iż przedmiotowym zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona przedmiotowe zarzucanego mu występku. Jedynie na marginesie Sąd Rejonowy zaznacza, iż nawet w przypadku braku podzielenia zawartej powyżej argumentacji postępowanie karne w przedmiotowej sprawie należy umorzyć ze względu na treść 62 a ustawy o przeciwdziałaniu narkotyków. Ów przepis zawiera normę pozwalającą na umorzenie postępowania z uwagi na niecelowość karania sprawcy, w sytuacji gdy sprawca posiadał narkotyki w ilości

nieznaczej przeznaczonej do własnego użytku, a okoliczności czynu i stopień jego społecznej szkodliwości uzasadniają brak potrzeby karania oskarżonego. W przedmiotowej sprawie ilość konopi znaleziona u P. N. spełnia definicję pojęcia nieznacznego. Nadto zebrany w toku dochodzenia materiał dowodowy uprawdopodobnia, iż przedmiotowa substancja była posiadana przez oskarżonego na własny użytek. Sąd Rejonowy miał również na względzie, iż P. N. nie był nigdy wcześniej karany za jakiegokolwiek przestępstwo oraz jest osobą aktywną zawodowo. Co więcej brak jest jakichkolwiek danych pozwalających przypuszczać, iż oskarżony jest osobą zamieszaną w nielegalny handel środkami odurzającymi. Podobnie okoliczności sprawy nie wskazują aby oskarżony posiadał ową substancję w miejscu szczególnie niebezpiecznym.

Przybliżona powyżej argumentacja ujawniła negatywną przesłankę procesową statutowaną przez art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., co po przeprowadzeniu w tej sprawie przewodu sądowego musiało skutkować uniewinnieniem oskarżonego P. N. od czynu zarzucanego

w punkcie I skargi oskarżycielskiej.			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. N.	II	II	<p>Zgodnie z treścią art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, owe przestępstwo zagrożone jest karą do 3 lat pozbawienia wolności. Natomiast dyrektywy sądowego wymiaru kary zostały wysłowione przez ustawodawcę w art. 53 k.k. Według tego przepisu sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza</p>

w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Wymierzając karę sąd bierze także pod uwagę pozytywne wyniki przeprowadzonej mediacji pomiędzy

pokrzywdzonym a sprawcą albo ugodę pomiędzy nimi osiągniętą w postępowaniu przed sądem lub prokuratorem.

Na powyższe reguły rządzące sposobem ustalenia kary właściwej zarówno do osoby jak i czynu sprawcy należy nałożyć także zasadę wynikającą z art. 58 § 1 k.k., zgodnie z którą w przypadku gdy górna granica ustawowego zagrożenia danego występku nie przekracza 5 lat sąd może zastosować karę pozbawienia wolności tylko w przypadku gdyby inna kara nie mogła

przyniesić oczekiwanego efektu. W ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie z uwagi na nieznaczny stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie sposób było wymierzyć niekaranemu dotychczas oskarżonemu, kary pozbawienia wolności, nawet biorąc pod uwagę możliwość warunkowego zawieszenia jej wykonania. Nadto z uwagi na przymioty osobiste P. N., który pracuje na stałe poza granicami Polski należało stwierdzić, iż także kara ograniczenia wolności byłaby karą nieadekwatną w realiach tego postępowania. W ocenie Sądu kara ta byłaby także niewspółmiernie surowa w stosunku do społecznej szkodliwości popełnionego przez P. N. czynu. Tym samym zasadnym było wymierzenie oskarżonemu grzywny. W realiach tej sprawy istniała możliwość wymierzenia tego rodzaju kary z uwagi na treść art. 37a § 1 k.k. Przepis ten w przypadku tego rodzaju zagrożenia pozwala wymierzyć karę grzywny w wymiarze nie mniejszym niż 100 stawek dziennych. W ocenie Sądu Rejonowego w okolicznościach tej sprawy brak było podstaw aby wyjść poza dolną granicę ustawowego zagrożenia. Kara 100 stawek dziennych grzywny jest adekwatna do stopnia

			<p>społecznej szkodliwości czynu, biorąc pod uwagę, że przedmiotem tej uprawy było zaledwie 2 krzewy konopi innych niż włókniste, które to krzewy pozostawały we wstępnej fazie wzrostu. Dalej trzeba zwrócić uwagę, iż owe rośliny oskarżony uprawiał w domu, przez co nie tworzył on potencjalnego zagrożenia dla innych osób. Brak jest też jakiegokolwiek dowodu wskazującego na zarobkową motywację działań P. N.. Natomiast analiza stanu majątkowego oskarżonego nie pozwoliła uznać, że jest on człowiekiem majątnym. Posiada on dochody w graniach średniej krajowej, co biorąc pod uwagę jego pracę z za granicą i związaną z tym mniejszą siłą nabywczą nie jest kwotą znaczną. Mając to wszystko na względzie Sąd Rejonowy w punkcie II wyroku wymierzył P. N. 100 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych.</p>
P. N.	III	II	<p>Natomiast w punkcie III wyroku Sąd Rejonowy z uwagi na fakt, iż oskarżony P. N. był zatrzymany w dniu 13 maja 2022 roku był zobligowany zaliczyć to rzeczywiste pozbawienie wolności na karę efektywnie wykonywaną tj. karę grzywny wymierzoną w</p>

			punkcie II wyroku, co też Sąd uczynił zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 k.k.
P. N.	IV	II	<p>Jednocześnie należało zważyć, iż wraz z aktem oskarżenia do dyspozycji Sądu przekazano dowody rzeczowe w postaci owych krzewów konopi innych niż włókniste. Fakt skazania P. N. za to przestępstwo zaktualizował dyspozycje zawartą w art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Co prawda przepis ten mówi o możliwości orzeczenia przypadku przedmiotu przestępstwa. Niemniej jednak brak jest jakichkolwiek argumentów aby zwrócić oskarżonemu owe uprawiane uprzednio przez niego krzewy. Stosownym było także zarządzenie ich zniszczenia jako, że owe przedmioty są środkami niedozwolonymi, a nie przedstawiają istotnej wartości – vide art. 195 k.k.w. Niestosowne byłoby także ich przechowywanie w aktach sprawy. Na marginesie godzi się jedynie zauważyć, iż brak było podstawy prawnej do orzeczenia przypadku suszu roślinnego zabezpieczonego jako dowód przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Tutaj należy zaznaczyć, iż ustawodawca w art. 70 ust. 2 u.p.n. nie</p>

			wskazał podstawy prawnej do orzeczenia przepadku substancji odurzającej w przypadku uniewinnienia oskarżonego. Zarazem brak jest możliwości zwrócenia tego suszu roślinnego oskarżonemu.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
V	Z uwagi na fakt, iż oskarżony w postępowaniu przygotowawczym był broniący przez adwokata		

	<p>M. L. oraz złożenie przez tą obrońcę oświadczenia o braku uiszczenia przez oskarżonego zapłaty za te czynności, zasadnym było przyznanie w punkcie V uzasadnianego wyroku od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. L. kwoty 221,40 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej oskarżonemu P. N. w okresie dochodzenia.</p>	
VI	<p>Natomiast w punkcie VI uzasadnianego wyroku Sąd Rejonowy częściowo obciążył P. N. kosztami sądowymi w zakresie opłaty. Za tego rodzaju rozstrzygnięciem przemawia umyślny charakter przypisanego mu występku, a także brak szczególnych zobowiązań finansowych oskarżonego. Natomiast za zwolnieniem oskarżonego od ponoszenia wydatków uiszczonych przez Skarb Państwa przemawiał fakt, iż owe wydatki w dużym stopniu odnosiły się do zarzutu, od którego finalnie uniewinniono oskarżonego. Dalej fakt ten Sąd Rejonowy tłumaczy także zaniechaniem przeprowadzenia poprawnych oględzin ujawnionych krzewów na etapie dochodzenia, co warunkowało konieczność przeprowadzenia stosownej opinii na etapie postępowania</p>	

jurysdykcyjnego. Nadto Sąd Rejonowy wziął także pod uwagę nieznaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego P. N. czynu oraz wyrażoną przez niego skruchę.

Podpis